

го-о-лѣма китка божуръ. И го даде на Евгения. На сутринѣта казвамъ на Михаила: Михаиле, сватба ще има! (Смѣе се) Нали, Михаиле, нали ти казахъ?

Фърговъ

Да, каза ми. (Гледа часовника си).

Г-жа Масларска

Какъвъ сънъ, наистина...

Масларски

Сънища! Азъ не вѣрвамъ на сънища. Сънищата нищо не казватъ. Глупости!

Г-жа Фъргова

Не, г-нъ Масларски, казватъ, казватъ. Въ сжбота срещу недѣля всички сънища казватъ (На г-жа Масларска) Е, сватбата я свършихте, нали? Да знаете, г-жа, колко се зарадвахъ, като се научихъ. Слушамъ ги, приказватъ туй-онуй. Я мълчете — викамъ — ний имаме ли въ града друга госпожица като Евгения? Она ли ще се мѣри съ нея, Христина? Ахъ, г-жа, какъ се ядосахъ, като се научихъ дето говорила, че ужъ се била годила за доктора!

Г-жа Масларска

То не е вѣрно. То не е било никога.